

UNIUNEA EUROPEANĂ
FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ
INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

MEMOFISH Proiect, eMS ROBG-420

**STUDIU
AUDIOVIZUAL IN TEREN
AL COMUNITĂȚILOR TRANSFRONTALIERE DE PESCARI**

**INTERVIU
Georgi Angelov, Vidin**

www.interregrobg.eu

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Putem să vorbim la pertu?

Da.

Te rog să te prezinți.

Mă numesc Georgi Angelov, sunt născut în anul 1975, în orașul Vidin.

Ce studii ai, unde ai învățat?

Am liceul, specializarea - inginerie electrică.

Și ești pescar? Toată lumea spune că ești pescar.

Da, și sunt pescar de mic copil. Bunicul meu - odihnească-se în pace! - a fost pescar la "Pescăria de stat", tatăl meu - odihnească-se în pace! - a fost pescar... Cu fratele meu am pescuit și noi, și până în ziua de azi, când am timp...

Ce poți să-mi spui despre această fotografie?

Această fotografie - aici suntem eu și cu fratele meu, asta este în fața blocului la care stau eu acum, să fi fost undeva prin anii 90 - 1997-98. Ce altceva să vă mai povestesc?

Câți ani aveți aici?

Eu am 23-4, el este mai mare ca mine cu patru ani. Asta este unul dintre morunii pe care i-am pescuit.

Povestește-mi cât a fost de mare, cum s-a întâmplat?

Predominant iarna le pescuiam, și primăvara - el atunci migrează, migrația de toamnă-iarnă și apoi primăvara, intră din Marea Neagră, migrează ca să-și verse icrele. Pescuitul consta în asta că prindeam pește în cele mai reci luni ale anului - în fiecare zi - frig-nefrig, vânt, trebuia să ieșim în râu, să verificăm sculele și dacă aveam noroc...

Cum se prinde așa un monstru, câte kilograme are acesta?

Acesta, în special, este mai mic, nu-mi aduc aminte exact, dar rareori prindem pești sub 100 de kilograme. Practic "se prindeau" - să vorbesc la trecut, deoarece sunt de mult interziși. Mai greu este pescuitul în sine, din cauza condițiilor, știi - o să mă repet,

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Camera de Comerț și
Industria Bulgaro-Română

deoarece frigul este mare, îngheață barca... Peștele în sine - da, sunt niște pești destul de puternici.

Trebuie să fii foarte atent, foarte.

Descrie-mi procesul - câte persoane intră în barcă?

Două, câte doi am pescuit. Este greu să pescuiești singur asemenea pești, sunt pești puternici totuși, ajung de la 100 și până la 300-400 de kilograme. Rareori se prindeau pești de peste 300 de kile. Dar în literatură se spune, până la o tonă - o tonă și jumătate, cică pot ajunge, dar asta a fost în trecut, de mult. Acum, în anii ăștia, cu greu ajunge. Și este bine că au interzis pescuitul acesta de nisetru, deoarece poate că generațiile de după noi - copiii noștri, nepoții noștri, dacă suntem vii și sănătoși, ei poate nici nu o să le cunoască. Pescuitul în sine este interesant în măsura în care - mie mi-a fost foarte interesant deoarece - în primul rând, iubirea față de Dunăre, în al doilea - iubirea față de pescuit, este un fel de moștenire pentru noi, și altceva - noi pe asta contăm, ca să facem traiul. Prindeam peștele pentru icre, cel mai mult, ceea ce în prezent a dus la distrugerea în masă. Peștele acesta se reproduce cu greu. Nu știu dacă știți, dar femelele la nisetru și la morun ajung la maturitate sexuală pe la vârsta de 14 - 17 ani. Așa am citit în cărți, asta spun oamenii de știință. Cu greu ajunge la maturitate - cam ca omul este. Eu știu despre ei că sunt niște pești preistorici care s-au păstrat până în prezent. Pești demni de pescari, demni de prins, ca trofeu. Nu se uită așa o captură - chiar dacă prinzi numai unul.

Câți moruni au prins?

Eu nu am prins mulți - opt moruni am prins. Cel mai mare l-am prins, avea vre-o 320 de kile. Îmi pare rău că nu sunt aici pozele - am poze cu ei. Dar - am auzit și despre exemplare mai frumoase.

Cum se prinde - ies două persoane în barcă...?

Da. Scula de pescuit, în sine, - cârmac - sunt niște cârlige mari, oțel de 4 mm, cu dopuri pe ele, nu se pune momeală pe ele, ele sunt la o distanță de 45+50 cm una de cealaltă, dopul este legat cu ață. Astea sunt niște scule statice, se pun pe fund cu ancore, să nu se miște. Și când le pui, de la curent, cârligele joacă mereu. El este un pește de fund mai ales, el așa stil de viață are, sturionii - nisetru, morunul, păstruga, sunt pești de fund și când trece, cârligele sunt foarte ascuțite și când îl prinde cârligul, presupun că de la durere, peștele începe să se învârtă aici-acolo și deja intră și celelalte cârlige. Este o modalitate destul de inumană, dar asta a rămas de la strămoși, pentru a captura peștele acesta, aceasta a fost modalitatea. Se prindeau și cu plase - tatăl meu a prins, bunicul meu a prins, dar mai mici, deoarece plasa nu-l poate ține, este un pește foarte

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

puternic, rupe plasa. Până la cam o sută de kilograme, cârmacul în schimb prinde și mai mari.

Și cu cârmacul?

Peștele se prinde, ele - cârligele - se înfig în pește - două, trei, cinci, și îl imobilizează și el nu are unde mișca.

Cum scoateți un pește așa de mare în barcă?

Cu niște ancore, cu frânghie. Cârmacul stă jos, pe fund pus, noi nu știm unde se află, în care porțiune pescuiește barca respectivă, unde pescuiește cealaltă, fiecare-și vede de cârmacul său și-l verifică. Frânghia face trawl pe fund, până ajunge la cârmac și-l prindem - prinde frânghia principală (noi îi spunem "mama") și aici sunt și cârligele. Îl prinde și noi tragem în sus. Peștele, oricât de mare ar fi, se ridică, noi simțim că are pește. Și deja sus, lângă barcă, cu niște cârlige pe mâner din lemn - le spunem "licot", cu ele lovim, ca să putem să-l aducem și să-i legăm coada, să-l imobilizăm. Acolo cel mai mult trebuie să fii atent, să te ferești mult, deoarece peștele se zbate, ca fiecare animal, caută o modalitate să se salveze. Și asta este toată procedura.

Și apoi?

Apoi îl legăm de barcă, așa pe bordul bărcii, de cap și de coadă, și cu motorul îl tragi după tine, îl scoatem la mal și acolo îl încărcăm, în Dunărea la apă mare nu ne încumetăm să-l încărcăm, deoarece e peștele greu și barca, dacă intră apă-n ea, e periculos. Îl încărcăm și-l ducem la bivuacurile pe care le avem - fie aici, fie la bungalou - am avut și mai jos. Îl tăiem și scoatem icrele, dacă e femelă. Pentru icre erau, la satul Novo selo, două ateliere, sau trei erau? - licențiate, le cumpărau, ne plăteau. Iar carcasa ori o vindeam - veneau de la Sofia, noi îi sunam - toată o carcasă, ori tăiam fileurile.

De la icrele unui morun se pot face mulți bani?

Atunci?

Atunci.

Da, precis. Atunci era pescuitul acesta legal, noi plăteam licența - la timpul respectiv, dacă prindeai o femelă - de la icre, cu muncă onestă nu ai cum să faci așa bani. Cu toate că noi am luat firimiturile - așa am auzit.

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ce îți poți cumpăra cu banii de la un morun mare?

Eu, special, nici măcar o mașină nu mi-am cumpărat. Îți poți cumpăra multe lucruri. Nu știi dacă știți, dar se plătea în dolari, atunci se plătea numai în dolari.

Nu, nu știu.

Numai în dolari se plătea, în valută. Eu și cu fratele meu am lucrat aici, la uzina chimică, în spatele copacilor ăloră este regiunea uzinei chimice, acolo unde se produceau anvelopele, și atunci cu salariile de atunci pe care le luam, destul de greu supraviețuiai - și să-ți ții și familia... Iar dacă aveam noroc să prindem, normal - ne simțeam mai oameni.

Omul își poate cumpăra o mașină, o locuință de la o asemenea captură?

Puteai, categoric puteai să-ți cumperi cel puțin o garsonieră fără probleme, de la un pește, îți și rămâneau. Ca și pește cu o greutate de cam o sută de kilograme, rareori dădea sub 10 kg de icre.

Prețurile - ajungeau de la 100 până la 200 de dolari pe kilogram - depinde de captura, anuală. Dacă nu era captură bună anul respectiv, urcau prețurile.

Ce făceau cu icrele alea?

Nu știu, am auzit că totul se exporta în străinătate. Special, în Franța, am auzit, dar noi eram până acolo - până la atelierul acela unde-i prelucrau. Duceam icrele, le cântăreau, plăteau...

Ați mâncat din icrele alea?

Eu am mâncat. Tataie m-a învățat, de mic copil, să mănânc. Îmi plăcea, dar chiar dacă așa avea bani, niciodată nu așa plăti atâția bani pentru asta. Nu este ceva atât de special pentru mine. Îmi plăcea deoarece am fost învățat de mic. Prietenii mei încercau icrele alea și spuneau: „Asta...nu”

Bunicul tău era un pescar cunoscut?

Pentru timpul său, mă încumet să spun - da.

Era de aici, de la Vidin, sau de la un alt loc?

De la satul Koshava - acolo este născut, acolo a trăit, acolo a murit.

UNIUNEA EUROPEANĂ
FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ
INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

El te-a învățat să pescuiești?

Da, multe dintre lucruri m-a învățat el. Mai întâi am fost, ca copil - cu undițele, și mereu îmi plăcea, când ieșeau cu bărcile de la Pescuitul industrial, cu plasele, mereu visam că mă duc cu ei, vroiam să mă uit, să văd cum capturează un pește mare. Și ușor-ușor....cu timpul....Da, el m-a învățat multe lucruri. Tată meu - Dumnezeu să-l odihnească și pe el! - m-a învățat și el. Dar asta este, înăuntru...Pescuitul, Dunărea, pentru cei ca mine - este iubire, dragoste - nu știu cum să-i spun...

Se poate face traiul numai cu pescuitul?

În momentul de față? Acum - nu.

Și înainte, și acum.

Înainte de sturioni - da, puteai. Trebuia însă să ai și noroc.

Bunicul tău era în Pescuitul de stat?

Da.

Avea prieteni, cum era atunci, dacă-ți aduci aminte, bineînțeles? Într-o barcă câte persoane erau într-o barcă?

Da, aveau bărci. Bărcile aparțineau Pescuitului de stat - ceea ce-mi aduc aminte, ceea ce știu de la ei. De mult nu mai este Pescuitul de stat. Dar aveau bărci, erau din lemn, nu erau așa din plastic. Mi-a povestit că la început nu aveau motoare, erau cu vâslele - a fost chin. Și în mod cert tot așa sărăcie a fost - cei mai săraci tot pescarii sunt. La întrebarea dacă îți puteai face traiul - numai în anii ăștia, în care pescuiam cu cârmacul sturioni. De atunci și acum deja este foarte greu. Acum pescuit de plăcere, așa să ne adunăm cu prietenii.

Da, asta este cea mai mare... Aici, el este fratele meu.

Cum se numește fratele tău?

Emil Angelov.

Unde este asta?

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Asta este la cam un kilometru în sus, în amonte pe Dunăre, acolo aveam un bungalow - tot așa pe malul Dunării, ca aici. Aici îmi amintesc că era luna aprilie, Dunărea, apa fluviul era destul de mare....

Cred că a fost greu?

Da, a fost destul de greu, dar emoția nu se uită.

Cum o s-o uiți?! E Emil acum maistru cu peștii?

Pe el nu prea-l atrage, nu-i ca mine. Are oare alte griji - nu că noi n-avem, dar cum avem nițel timp liber - aici suntem!

Asta?

Aici tot fratele meu este. Acesta este un nisetru. Detalii nu-mi amintesc, decât că am fost mult mai tineri.

Tu ai făcut pozele astea?

Ori eu, ori el. Dacă e el pe majoritatea, înseamnă că eu i-am făcut pozele. Majoritatea timpului cu el am pescuit. De altfel, am început cu tatăl meu, dar el a ieșit la pensie și au plecat cu mama la sat, și noi cu fratele meu am rămas aici.

Barca?

Am avut trei bărci. Asta este ultima, pe care am lăsat-o, să mergem la plajă cu nevastă-mea, cu copilul, cu prietenii, așa să ieșim pe Dunăre să prindem câte un pește. La început ne-am chinat destul de mult cu o barcă din metal, până ne-am prins primul pește de am făcut câte un leva și de ne-am cumpărat o altă barcă, apoi am luat-o pe asta. Mergeam la pescuit cu motoare rusești "Veterok", nu erau așa mai moderni, americani...

De unde cumpărați motoarele înainte?

Cei rusești?

Da.

Le luam mai ales de la niște persoane care lucrau pe timpuri în Uniune (URSS - nota I.T.) și pe care le cumpărau de acolo. A lucrat careva în Rusia, în Uniune, a cumpărat

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

motorul, nu-l folosea și noi căutam, și cumpăram. Pe timpuri erau bune. Acum căutăm deja unele mai economice, la prețul acesta al combustibilului...

Care sunt cele mai bune motoare în prezent?

O, sunt multe bune, din păcate noi tot așa cu greu ni le putem permite.

Din astea, mai accesibile?

Johnson, Evinrude, Mercury, Yamaha, Suzuki - americane, japoneze.

Cu ce ieși?

În momentul de față lucrăm cu un Evinrude. El e bătrân deja. Acum sunt în patru timpi, mult mai economice, dar și prețul lor este mai bun.

Probabil bunicul tău putea să îndeplinească plase?

Da, spre diferență de mine, eu așa și așa nu am învățat.

De unde se luau materialele pentru plase?

Totul de aici - de la uzina chimică. Coarda, sau capronul cum-i spuneam noi, de aici se făcea rost, îl luau, mult se producea pe atunci.

Îl produceau aici?

Da, aici se producea. Este o coardă care nu putrezește în apă. Mi-a povestit că pe timpuri, înainte să înființeze aici "Chimia", înainte să înceapă să producă capronul, lucrau cu fir de bumbac, dar el putrezește, se prindeau cu greu pești mai mari, se rupeau plasele. Dar atunci a existat pește, acum este totul - toate sculele moderne de pescuit, însă pește nu este.

De ce, după părerea ta, nu este pește?

Nu știu. După părerea mea, aici, pe secțiunea noastră, și nu numai aici, vorbim despre o secțiune destul de mare, de ani buni încoace deja au dispărut multe specii de pești care se găseau pe timpuri. De ce a dispărut? Poate din cauza pescuitului excesiv. Înainte ne gândeam că e de la Uzina de chimie - lansează otrăvuri etc., dar parcă s-a dovedit că nu-i așa. Așa și așa nici cega nu s-a mai reîntors - a dispărut complet în regiunile acestea. Și cu alți colegi vorbim, nici ei nu o mai găsesc. Somnul a dispărut și el, și de

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Camera de Comerț și
Industria Bulgaro-Română

ce? Poate cauza este pescuitul excesiv, nu știu. Cota este, după părerea mea, de asemenea de importanță mare. N-avem cota permanentă, primăvara, când peștele se reproduce și trebuie multor specii de pești zone inundabile în care să-și verse icrele, pe ape liniștite. Când crește nivelul și peștele-și varsă icrele și în 24 ore, până la 48 de ore nivelul poate scădea drastic, cu un metru, doi, totul se usucă și mor icrele... Cu Dzherdapul acela Serbiei mereu joacă și la noi apa e mereu sus-jos, scade-urcă, scade, urcă. Așa mă gândesc, că acesta este și el unul dintre factori - vorbesc despre Porțile de fier.

Poate este așa. Ca un om - pescar de generații, îți aduci oare aminte bunicul tău să-ți fi povestit dacă există niște semne, dacă se întâlnește pe drum spre pescuit cineva cu gențile pline sau o femeie însărcinată, că vei prinde pește, că vor fi pline plasele, sau nu?

Nu, nu am asemenea amintiri. Singurul lucru care-mi aduc aminte și care mereu mi-a repetat, de când pescuiesc cu barca - "Niciodată să nu bei și să intri în barcă! Când ieși, poți să bei, dar în barcă în ebrietate să nu intrați!" Asta doar îmi aduc aminte de la el, mereu îmi repeta treaba asta.

Câte persoane intră într-o barcă?

Două. Și cu plasele tot două persoane pescuim. E, câteodată se mai găsește un amator, un prieten să se mai uite, și suntem trei.

Cât pește, cel mai mult, poate încăpea într-o barcă.

În barcă mult încape. Aceste bărci, noi le spunem "tutrakanki", astea, din plastic, modelul acesta, încap mult.

Și aceste bărci de unde le cumpărați?

Se produc la Tutrakan (Turtucaia). Pe asta am cumpărat-o mâna a doua, am reparat-o. Sunt și noi. În momentul de față știu că funcționează fabrica la care se produc.

Și de la Tutrakan cum vin până aici?

Cu remorca, pe platformă. Le dai un telefon, faci o comandă, îți spune prețul, te duci, cumperi, încarci și așa.

Cum păstrezi peștele?

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Noi îl păstrăm la congelator, dar pe timpuri, îmi povestea bunicul, că numai și numai în sare.

Este o rețetă?

Poate să fi fost, eu nu știu exact. Dar numai cu sare era pe atunci.

Și despre ciorba de pește?

Ciorba de pește ceva mai specific nu știu. Așa m-au învățat pe mine - punem ceapa tăiată, morcovi, roșii, câte un ardei. Peștele fierbe nu mai mult de zece minute, se scoate, se pun legumele, produsele trebuie să fiarbă bine, se pune apoi peștele și leușteanul - acesta este condimentul de bază.

Și cărei rețete i se spune "Saramura valahă"?

Este o rețetă pe care eu nu știu s-o fac. O face fratele meu. Este gustoasă, dar singurul lucru ce știu este că peștele se coace sus, pe cuptorul pe lemne, apoi se face sosul acela - cum exact, nu știu, se pune acolo peștele să se înmoaie puțin. Saramura valahă și ciorba de pește valahă - să fie foarte iute.

Ce mâncare îți dădea bunica ta când erai la ei - la bunica și la bunicul tău?

În vacanțe?

Da.

Ei mâncau multă mămăligă, le plăcea acolo, pe la valahi, să mănânce mămăligă cu saramura aia de pește. Eu așa și așa nu am învățat să o mănânc, nu-mi place.

Cum se numeau ei?

Bunicul meu se numea Angel, bunica - Melozina.

Ea de unde este?

Și ea tot de acolo, de la Koshava.

Este un sat de valahi?

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Da, absolut. Aici, pe lângă Dunăre aproape toate satele sunt valahe, poate cu excepția lui Novo Selo.

Cum ți-o amintești pe bunică-ta?

Mi-o amintesc destul de bine, ei nu au decedat de atât de mult timp. Era o bunicuță foarte micuță, împlenea și ea la plase, toată iarna împloteau ea și cu bunicul meu, știa să împlotească, știa totul, o învățase el. Asta le era - iarna, când se întorcea el de la Dunăre, lângă sobă și-și întindeau plasele și se apucau de-mpletit.

El mergea să pescuiască și în altă parte?

Nu, pescuiau în fluviu, pe secțiunea lor lângă sat. În ultimii ani, înainte să închidă Pescuitul de stat, pescuiau și pe lacurile interne - aici avem niște lacuri - baraje: Rabisha, barajul Drenovets - acolo tot de la Pescuitul de stat le angajau să pescuiască.

Îți aduci aminte să fi înghețat Dunărea sau să fiți pescuit la copcă?

Nu. Îmi aduc aminte sloiurile de gheață, destul de mari sloiurile - poate peste 80% de gheață pe Dunăre, dar să înghețe total deasupra - nu. Știu de la tatăl meu, dar nu știu în care an a fost... El mi-a povestit că a înghețat fluviul așa că jucau fotbal sus, pe gheață. Dar eu - nu.

De Sf. Nicolae?

De Sf. Nicolae musai ne strângem cu prietenii.

Unde sărbătoriți?

La niște prieteni ne strângem, acum ceva vreme aveau un restaurant în oraș. Acum, în ultima vreme, ne strângem în casele noastre, într-un cerc mai restrâns. Dar musai aici. Ceea ce am capturat, ca pește, că acum în momentul acesta se prinde cu greu peștele, poate că e un semn rău, nu știu, mereu atunci prindem foarte greu pește proaspăt. Aici facem ciorba - de pește, obligatoriu, prăjim. Oricât de rece ar fi vremea, mergem și stăm, seara ne strângem, obligatoriu sărbătorim. Și poate că numai atunci mergem la biserică - dar mergem la Sf. Nicolae. Dar numai o dată pe an.

Îți mulțumesc mult că ai stat de vorbă cu mine!

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Numele editorului: Camera de Comerț și Industrie Bulgaro-Română

Adresa: Ruse, 12-14 Voivodova Str.

Telefon: +359 82 507606

E-mail: info@brcci.eu

**Proiectul “MEMOFISH” este cofinanțat de Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională în cadrul Programului Interreg V-A România-Bulgaria.
Valoarea proiectului (FEPDR): 423 921.71 euro**

MEMOFISH Proiect, eMS ROBG-420

Data publicării: decembrie 2018

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene

www.interregrobg.eu

www.interregrobg.eu